

Mire haragszik Jézus?

Suhai György

2025.09.10.

Valakit már a kérdés is meglep: Miért, Jézus haragszik? Hát nem arról olvasunk, hogy Isten megbékélt velünk Jézus egyszeri, tökéletes engesztelő áldozatának köszönhetően? Nem azt olvassuk, hogy Isten nem csak bennünket, hívőket, hanem az egész világot megbékéltette önmagával Krisztusban és nem tulajdonítja már nekünk a bűnt (2Kor 5:19)? Azaz minden haragját kitöltötte Jézuson a világ bűnei miatt! Nagyon fontos kérdések ezek. Vannak, akik egészen odáig mennek e kérdés megválaszolásában, hogy nincs is örök kárhozat, hogy Isten annyira szereti ezt a világot, annyira megbékélt velünk, hogy nincs is helye, sem létjogosultsága, sem igei alapja egy olyan helynek vagy állapotnak, ahol emberek a bűneikért örökre gyötrődni fognak.¹ Nos, akkor hogy is van ez a szeretet kontra harag kérdése? Haragszik vagy nem haragszik Isten? Ha haragszik, akkor mi váltja ki belőle ezt az indulatot?

Az elmúlt hónapokban sikerült újra mélyrehatóan tanulmányoznom az evangéliumokat. Sokadszorra olvastam már végig őket, de még soha nem tűntek fel ennyire erőteljesen a Jézus (Isten) haragjáról szóló részek. Pedig nem lehet nem észrevenni ezeket. Bizonyára most, ennyi Isten kegyelmének, szeretetének megélésével, tanulmányozásával és tanításával eltöltött év után jött el az ideje számomra annak, hogy szembesüljek az evangélium, azaz Isten szeretetének, szeretetteljes lényének egy szintén nagyon fontos aspektusával: Isten tiszta, szent, igaz, jogos haragjával.

Milyen részekre gondolok, mely Igék vagy történetek jelenítik meg Isten azaz Jézus haragját?

Az egyik legmegdöbbentőbb rész számomra a Mt 18:1-9, ahol Jézusból szó szerint **gyilkos indulatok** törnek elő. Ezt mondja Jézus: *„aki befogad egy ilyen kisgyermeket az én nevemben, az engem fogad be. Aki pedig megbotránkoztat egyet e kicsinyek közül, akik hisznek bennem, jobb annak, ha **malomkövet kötnek a nyakába, és a tenger mélyébe vetik.**”⁷Jaj a világnak a botránkozások miatt! Mert szükséges, hogy botránkozások történjenek, de **jaj annak az embernek, aki megbotránkoztat!** Ha a kezéd vagy lábad megbotránkoztat téged, vágd le, és vedd el magadtól: jobb neked, ha csonkán vagy sántán mégy be az életre, mint ha két kezeddél vagy két lábaddal együtt vettetsz **az örök tűzre.**”⁹Ha pedig a szemed botránkoztat meg téged, vágd ki, és vedd el magadtól: jobb neked, ha fél szemmel mégy be az életre, mint ha két szemeddel együtt vettetsz **a gyehenna tűzére.**”*

Ilyenkor sajnálom nagyon, hogy nincs hangfelvétel Jézus tanításairól. Csak úgy sugárzik a harag, a gyilkos indulat Jézusból. Hihetetlenül vehemens, szavai perzselnek, égetnek, a csontomba hasítanak. Hogy kívánhat olyat maga a két lábon járó Szeretet, hogy bárcsak brutális módon a vízbe fojtanának egy embert? Sőt azt mondja, hogy nemcsak ezen a világon kell megkínózva megölni, hanem még a túlvilágon is örök kínt, örök tüzet érdemel! Mire haragszik ennyire Jézus?

A **megbotránkoztatásra**, ami ebben az esetben egészen pontosan azt jelenti, amikor valaki elbizonytalanít a hitében egy gyermeki bizalommal Jézusban hívő tanítványt. Vagyis amikor valaki akár szándékos, akár nem szándékos módon aláássza az Atya egyik szeretett gyermekének gyermeki hitét. Azt mondja Jézus, hogy ez bizony nem játék! Szó szerint a tűzzel, sőt az örök tűzzel játszik az, aki ilyet cselekszik! És ez bizony azt is jelzi, hogy Jézus szemében **a gyermeki hit felbecsülhetetlen értékkel**

¹ <https://www.evangelikalcsoport.hu/2025/01/19/a-pokol-keresztutuzben-lehetseges-egy-annihilacionista-perspektiva-az-evangeliumi-keresztynenek-szamara-1-resz/>.

bír! Olyan becses, olyan drága, amit az azt elvenni, aláásni szándékozókkal szembeni izzó haragjával próbál érzékeltetni.

Tudomásom szerint egyetlen kitüntetett helyen olvasunk csupán arról, hogy Jézus lényé legmélyéből ujjongott valami miatt és ez a valami éppen a gyermeki hit volt, amit átéltek, amibe belekóstoltak, amire ráéreztek akkor a tanítványok. Egy rendkívül sikeres ördögűző, gyógyító hadjáratból visszatérve szinte egymás szavába vágva mesélik az Isten-élményeiket Jézusnak. Most tapasztalták meg először a gyermeki hit erejét, azaz azt, hogy a Jézus nevébe vetett hit és a Jézustól kapott hatalom által emberek meggyógyulnak és megszabadulnak démoni kötelékekből. És ekkor tör ki Jézusból az ujjongó öröm:

„Abban az órában így **ujjongott Jézus a Szentlélek által**: Magasztallak, Atyám, menny és föld Ura, mert elrejtetted ezeket a bölcsék és értelmesek elől, és **felfedted az egyszerű embereknek** („a kicsinyeknek” Mt 11:25)... Tanítványaihoz fordult, és nekik külön ezt mondta: **Boldog** az a szem, amely látja, amit ti láttok.²⁴Mert mondom nektek: sok próféta és király szerette volna látni azt, amit ti láttok, de nem látták, és hallani azt, amit ti hallotok, de nem hallották.” (Lk 10:21-24)

„A valódi szeretet pusztulásra ítél mindent, ami e szeretet ellen munkálkodik.” – mondta egyszer az egyik barátom². Mivel Jézus szenvedélyesen örül annak, hogy az ő tanítványai, az Atya szeretett gyermekei hisznek, azaz gyakorolják, megélik a gyermeki bizalmat, érthető, hogy haragra gyúl, ha azt látja, hogy valaki el akarja venni tőlük ezt a hitet és a gyermeki bizalom örömét. Mivel Isten szenvedélyesen szeret, ezért tud szenvedélyesen haragudni is, mint egy jó apa.

Én is nagyon tudok haragudni arra, aki bántja a drága kislányomat vagy a fiamat, mert nagyon szeretem őket.

Jézusnak ez a kitörő ujjongása, Máténál rögtön az őt elutasító városokkal szembeni haragja után szerepel, hogy még jobban kijöjjön a kontraszt Jézus öröme és haragja között:

„Akkor feddeni kezdte azokat a városokat, amelyekben a legtöbb csodája történt, mert nem tértek meg:²¹**Jaj neked**, Korazin! **Jaj neked**, Bétsaida! Mert ha Tíruszban és Szidónban történtek volna azok a csodák, amelyek nálatok történtek, régen megtértek volna zsákruhában és hamuban!²²**Jón 3,6**²²Sőt mondom nektek: Tírusznak és Szidónnak **könnyebb lesz az ítélet napján, mint nektek.**²³Te is, Kapernaum, talán az égig emelkedsz? **A pokolig fogsz alászállni!** Mert ha Sodomában történtek volna azok a csodák, amelyek nálad történtek, megmaradt volna a mai napig.²⁴**Ézs 14,13-15;Ézs 24,10-15**²⁴Sőt mondom nektek, hogy Sodoma földjének **könnyebb lesz az ítélet napján, mint neked.**”

Milyen szenvedélyes, érzelemdús Istenünk van! Mi az oka ezúttal Jézus éktelen haragjának? A **hitetlenség**. Látták a csodáit, mégsem hittek benne, mégsem ébredt gyermeki bizalom a szívükben.

A **megátalkodott hitetlenség** miatt haragszik Jézus az elszáradt kezű ember meggyógyításánál is:

„Ezután ismét a zsinagógába ment. Volt ott egy sorvadttal kezű ember. Figyelték Jézust: vajon meggyógyítja-e szombatot, hogy vádat emelhessenek ellene... 'Ekkor **haragosan végignézték rajtuk**, szomorkodva (gör: mély fájdalommal) **szívük keménysége miatt...**' (Mk 3:1-5)

Jézus azt mondja, hogy „amikor (a Szentlélek) eljön, **megfeddi a világot bűn**, igazság és ítélet **tekintetében**. Bűn tekintetében, **hogy nem hisznek bennem.**” (Jn 16:8-9)

² Kozák Péter, kollégám, FiAk oktatója.

A legfőbb bűn, amire a Szentháromság Isten haragszik: a hitetlenség és az, amikor valaki másban hitetlenséget gerjeszt.

Mert „hit nélkül pedig lehetetlen Istennek tetszeni” (Zsid 11:6) De nem csak hogy nem tetszik Istennek a hitetlenség, hanem éktelenül haragszik is rá.

Olyan nagy lelkesedéssel szoktuk idézni a Jn 3:16-ot: „úgy szerette Isten a világot...”, de gyakran megfeledkezünk a Jn3:36-ról, ahol pedig az áll: „aki pedig nem engedelmeskedik a Fiúnak (azaz nem hisz Benne), nem lát majd életet, hanem **Isten haragja marad rajta.**”

És milyen ez a maradandó harag? Nézzük csak meg Jézus néhány példázatának a végét!

A gonosz szőlőmunkások példázata

„A kő, amelyet az építők megvetettek, az lett a sarokkő, az Úrtól lett ez, és csodálatos a mi szemünkben... akire pedig ez a kő ráesik, azt **szétmorzsolja.**” (Mt 21:43) Jézus szét fogja morzsolni azokat, akik hitetlenül mindvégig elutasítják őt.

A királyi menyegző példázata

„Hasonló a mennyek országa ahhoz a királyhoz, aki menyegzőt készített a fiának. Elküldte szolgáit, hogy hívják össze a meghívottakat a menyegzőre, de azok nem akartak elmenni... A többiek pedig megragadták szolgáit, bántalmazták és megölték őket.⁷A király **haragra gerjedt**, elküldte seregeit, és **elpusztította ezeket a gyilkosokat, városukat pedig felégette.**” (Mt 22:6-7)

Isten pusztító, bosszúálló haragjáról szólnak ezek a részek, amit az ő meg nem térő, **Benne hinni nem akaró, őt tudatosan elutasító, ellene lázadó** emberek ellen érez.

De olvasunk egy olyan vendégről is, aki nem volt az ünnepi vacsorához illően fölöltözve, nem volt menyegzői ruhája és vele is kesztyűs kézzel bánik el a Király: „Akkor a király ezt mondta szolgáinak: **Kötözzétek meg kezét-lábát, és vessétek ki a külső sötétségre; ott lesz majd sírás és fogcsikorgatás**” (Mt 22:13) – iszonyatos félelem és fájdalom a büntetése ennek a nem megfelelően fölöltözött embernek. Jó kérdés, hogy kikről szól ez az epizód. Én úgy gondolom, hogy azokról a magukat hívőnek tartó emberekről, akiknek a „ruhája” az élete nincs összhangban azzal, amit hisznek. Nincs szentség, nincs istenfélelem a szívükben, nem veszik komolyan a keresztyén életet, nem veszik komolyan Istent, sem az ő Igéjét. Azt hiszik, hogy rendben vannak, de valójában az életük egész mást tükröz.

Képmutatók, vallásosak.

Ezt bontja tovább a gonosz szolga példázata

„Ha pedig az a gonosz szolga így szólna szívében: Késik az én uram –⁴⁹és verni kezdené szolgátsáit, és együtt enne és inna a részegesekkel;⁵⁰megjön annak a szolgának az ura azon a napon, amelyen nem várja, és abban az órában, amelyben nem is gondolja;⁵¹akkor **kettévágatja**, és a képmutatók sorsára juttatja: ott lesz majd sírás és fogcsikorgatás.” (Mt 24:48-51) – Nem egyszerűen megöli, kivégzi, hanem feldarabolja! Mondhatnánk úgy is, hogy miszlikké aprítja!

Jézus kétszer haragszik meg igazán a tanítványaira:

1. A hitetlenségük miatt, hogy nem tudták meggyógyítani az epilepsziás fiút.

„Ó, **hitetlen** nemzedék, meddig leszek még veletek? **Meddig szenvedlek még titeket?**” (Mk 9:19)

2. Amikor megpróbálják távortartani tőle a gyermekeket:

„Kisgyermeket vittek hozzá, hogy megérintse őket, a tanítványok azonban rájuk szóltak.¹⁴ Amikor ezt Jézus észrevette, **megharagudott** (gör: **éktelen haragra gerjedt**), és így szólt hozzájuk: Engedjétek hozzám jönni a kisgyermeket, és ne akadályozzátok őket, mert ilyeneké az Isten országa.¹⁵ Bizony mondom nektek: aki nem úgy fogadja az Isten országát, mint egy kisgyermek, semmiképpen sem megy be oda.¹⁶ Ekkor átölelte és kezét rájuk téve megáldotta őket.” (Mk 10:13-16)

Micsoda szenvedély! Micsoda érzelmi szélsőségek! Egyfelől ugyanaz a féltő, szenvedélyes szeretet a kisgyermekek iránt, mint korábban a gyermeki hitű tanítványok iránt, másfelől ugyanaz az izzó harag a gyerekeket a Jézustól eltiltani akaró tanítványok iránt, mint a gyermeki hitű tanítványokat megbotránkoztató emberek iránt. Szerinted mennyire szeretheti Jézus akkor a kisgyermeket, különösen is a hívő szülők gyermekeit? És mennyire haragudhat akkor, amikor valaki visszatartja őket Jézustól vagy nem engedi meg nekik, hogy róla halljanak? És mennyire örülhet Jézus, amikor gyermekek „hozá mennek”!! Talán éppen azért, mert ők még készpénznek veszik azt, amit róla, tőle hallanak, nem úgy, mint mi, felnőtt, intelligens, tanult, képzett, hitben „érett” tanítványai.

Még három alkalommal olvasunk Jézus haragjáról az evangéliumokban:

1. A farizeusok, írástudók elleni ítéletes beszédében („Jaj nektek képmutató írástudók és farizeusok...!” Mt 23) – vallásosság, képmutatás, törvényeskedés.
2. A terméketlen fügefa megátkozásánál, mely átverte, megtévesztette Jézust a leveleivel. Úgy tett, mintha már teremne, de nem volt rajta gyümölcs.
3. Rögtön ezt követi a templom megtisztítása, amikor Jézus éktelen haragra gerjedve ostorral űzi ki a kufárokat a templomból, amit „latrok barlangjává tettek”. Mindkét esemény ugyanazt jelenti: Izráel terméketlenségét, gyümölcstelen, képmutató, üres, halott, Lélek nélküli, pénzimádó, anyagiasságát. 40 évvel később el is pusztítja a templomot, amely esemény, Jézus értelmezése szerint az isteni „bosszúállás napjai” voltak (Lk 21:22).

A Jelenések könyvében ugyancsak visszatér, sőt még jobban felerősödik ez a motívum, a Jézus keresztfeszítésekor tapasztalt jelenségekkel együtt: „**És láttam, amikor feltörte a hatodik pecsétet: nagy földrengés támadt, és a nap elsötétült, mint egy fekete gyászlepel, a hold pedig egészen olyan lett, mint a vér**¹³ és az ég csillagai lehullottak a földre, ahogyan a fügefa hullatja éretlen gyümölcsét, amikor nagy szél rázza; ¹⁴ az ég is eltűnt, mint egy felgöngyölődő papírtekerics, minden hegy és sziget elmozdult a helyéről. ¹⁵ A föld királyai, a fejedelmek és a vezérek, a gazdagok és a hatalmasok, a szolgák és a szabadok mind elrejtöztek a barlangokban és a hegyek sziklái között, ¹⁶ és így szóltak a hegyekhez és a sziklákhöz: **Essetek ránk, és rejtsetek el minket a királyi trónon ülő arca előtt, és a Bárány haragja előtt, ¹⁷ mert eljött az ő haragjuk nagy napja, és akkor ki állhat meg?**” (Jel 6:12-17)